

Isteni Önvalód kérdezi

Le tudod-e küzdeni olyan ösztönzéseidet, amelyeket értelmed nem helyesel, de érzéseid mindenk fölé kívánnak?

Rájöttél-e már, hogy egy-egy fájdalmas megpróbáltatásod milyen fontos figyelmeztetést tartalmaz számodra?

Ha valakit élesen megbírálsz, eszedbe jut-e utána a "Tat tuam asi" tétele, s az, hogy önmagad fölé mondtál ki ítéletet?

Ha tehetnéd, mire fordítanád időd túlnyomó részét?

Mennyi időt töltesz el naponta olyan dolgok elképzelésével, amelyek örömet okoznak neked, s mennyi időt fordítasz megvalósításukra?

Annak tudatában, hogy amit önként nem teszel meg fejlődésed érdekében, arra a sors erői körülményeid által kényszerítenek, megpróbáltad-e már felszámolni restanciáidat?

Rengeteg gyakorlati tanács, részletes utasítás birtokában megkísérelt-e, hogy helyesen "varázsolj" életed minden vonatkozásában?

Rájöttél-e milyen célokat vonzol közel magadhoz tudattalan benső pozitíváiddal?

Ráébredtél-e már arra, hogy néha éppen fordított módon próbálsz elérni céljaidat: érzéseid, gondolataid hevesen forgó centrifugájával inkább messzire taszítod, mint közel vonzod őket?

Ismered a mágia törvényeit, amelyek szerint az emberre saját indulatai, szimpátiái és antipátiái hatnak vissza: miféle fájdalmas üzenetet, vagy őszinte emberszeretettől áthatott segítséget küldtél már önmagadnak ezen a módon, a mások felé sugárzó érzéseiddel?

Cserélsz-e naponta tudatosan, kevesebbel többet; feláldozod-e mulandó pillanataidat időtlen, szellemi örömeidért?

Tudod, hogy embertársaid szeretetét, elismerését csak kiváltani lehet, követelni soha; vigyázol-e arra, hogy magatartásoddal mindig harmonikus pszichikai húrokat érints meg környezetben?

"Gondolkozni annyi, mint mágiát gyakorolni". Vigyázol-e rá, hogy agyadban ne uralkodjanak el indulatok, félelmek ártalmas varázsigéi?

Felcserélted-e már magadban az én és a Te sorrendjét?

Rátekintettél-e már önmagadra környezeted csillagainak szemszögéből?

Milyen konzekvenciákat viszel át innen következő inkarnációdba?

Képes vagy-e arra, hogy embertársaidat is az önmagadra alkalmazott mértékkel mérd?

Rájöttél-e mostani inkarnációd legfontosabb feladataira?

Alkalmaztad-e már az inkarnáció karakterológiát önmagadra, rokonaidra, barátaidra, munkatársaidra és esetleges ellenségeidre?

Megfejtetted-e már, hogy tehetségeid és gyengeségeid mire sürgetnek?

Alkalmazod-e kedélyéleted és energiáid síkján a mágikus pszichokémia módszerét, a kiegyenlítés tudományát?

Megkísérelted-e már karmád szublimálását a mentális alkímia operációival?

Vigyázol-e arra, hogy bizonyos szorongásaiddal ne válj félelmed tárgyainak mágnesévé?

Amibe görcsösen belekapaszkodunk, azt elveszítjük, s csak az a miénk, amit oda tudunk adni. Bizonyos tudattalanul görcsös pozitíváidban megpróbálsz-e alkalmazni a mágiának ezt a törvényét?

Oda tudod-e adni másoknak azt, amit magadnak kívánsz?

Fel tudod-e áldozni kényelmedet és berögződött szokásaidat magasabb szellemi célokért?

Egy új inkarnációban milyen szülőket választanál magadnak?

Ha a földről kivonhatnád erőidet, melyik létszférában folytatnád egzisztenciádat?

Gyakorolod-e a magasabb megértés tudományát, amely egyre több rasztert von el az ember szeme elől?

Az álom a Bardó nyelve is, de ahhoz, hogy ott ne zuhanj bele veszélyes létcsapdába, itt kell megtanulnod tájékozódni a testté lett jelképek világában, mert magad is háromsíktű szimbólum vagy. Megtanultad-e már elolvasni álmaid fontos üzeneteit?

Mi tesz elégedettebbé: ha jogaidnak sikerül érvényt szerezned, vagy ha kötelességedet teljesíted?

Melyik időkategóriában tartózkodsz legtöbbit: a múltban? Jelenben? Jövőben?

A történelem előtti és a történelmi múlt melyik korszaka taszít és vonz legerősebben?

Melyik praxisfajta hoz érzel tehetséget magadban?

Az okkult tudomány művészet és filozófia melyik fakultása érdekel legjobban?

Melyik hivatás az, amelynek érzésed szerint egy egész inkarnációt tudnál szentelni? (Pl. zene, képzőművészet, színészet, írás, tanulás, orvostudomány stb.)

Mit gondolsz, milyen holnapi létformát építesz magadnak mai életeddél?

Ha megismételnéd jelen inkarnációdát, milyen körülményeket és embereket rekesztenél ki belőle?

Felismerted, s átélted-e már mélyen, mit jelent számodra és mire kötelez a "Tat tuam asi" tétele? (Te is én vagyok, Te is Az vagy Te is Isten vagy.)

Megteremtetted-e már az összeköttetést benső Mesterreddel?

Meg tudod-e teremteni magadban azt a benső csendet, amelyben a Hierarchiák hangja elhatol hozzád?

Megkísérelted-e már a jelenben hozott áldozataiddal feloldani múltad egyes kötéseit és átalakítani jövődet?

Meditáltál-e már rajta, mit jelentenek számodra a gyakorlatban a morál és mágia kezében lévő kulcsai?

Elcserélnéd-e sorsodat valakivel, aki világi sikerben és gazdagságban él?

Ki érdekel, ki vonz és ki taszít leginkább a történelem nagy alakjai közül?

Milyen formában és milyen új nómenklatúrával támadt fel az ősi szimbólumnyelv a modern tudományban?

Milyen analógiákkal támasztja alá a modern biológia a reinkarnáció törvényét?

A hermetikus filozófiának azt a törekvését, hogy a vallást a tudománnyal és a művészettel egyesítse, milyen tudományágak kezdik ma követni?

Az Analógiák Tanának ősi tétele milyen szerepet játszik a modern tudományban?

Hol és milyen formában támadtak fel ma az antik misztériumok?

Milyen formában kelnek életre az ősi asztrozófia igazságai a modern tudományban?

Milyen jelenségek mutatják korunkban a Harmadik Szem újjászületését?

A modern fizika úttörői milyen formában kanyarodnak vissza az anyag misztériumának ősi koncepcióihoz?

Hány területen igazolja a modern, gyakorlati tudomány az Alkímia tételeit?

Milyen gyógy- és tápszerekben közeledik a mai orvostudomány az Alkímia "Életelixírjéhez"?

Melyik modern tudományág igazolja leginkább a kabbalisztikus Kozmogónia koncepcióit? (Adam Kadmon)

Mit gondolsz, e létforma börtönének miért a Te és miért nem az Én a nyitóformulája?

Eltaláltad-e már néha egy-egy ember titkos kódját, akihez e rejtett kulcs nélkül senki sem tudott hozzáférni?

Tudod-e, hogy jellemismeret nélkül éppúgy nem juthatsz közel egy emberhez, ahogy egy házba nem juthatsz be a falon át?

Megfigyelted-e már embertársaidnál, milyen vastagon párnázott cella egy teljesen zárt egocentrum? Egyetlen hang nem hatolhat át rajta - de a benne sýnylődő lényhez sem jut el a körülötte áramló sokszínű világ valósága. Be tudtál-e már lépni isteni gyógyítóként egy-egy ilyen cellába?

Tudod-e, hogy minden funkcionális neurózis nyílt harc meghirdetése a benned élő isteni és mélységi erők között? Annyit jelent, hogy a "Küszöb Óre" már nem tudja takarni magát. Megjelent, védekező állásba szorult, s te megismerésed szattvikus fegyverével hamarosan leszámolhatsz vele.

Tudod-e, hogy fizikai tested anyagi hatások és egymással viaskodó csillagok küzdőtere, de ennek a háborúnak mindig van egy területen kívüli menedéke: lényed isteni magja? Ha Hozzá menekülsz, semmi és senki nem tehet kárt benned többé!

Egy-egy metafizikai élmény az örökkévalóság-tudat felvillanása benned. Érezted-e már, hogy valójában védett és sebezhetetlen vagy? Mikor kishitűség próbál eluralkodni rajtad, miért nem idézed fel e villámfény mindent megvilágító bizonyosságát?

Megtanultál-e már az emberi szavak mögé figyelni, anélkül, hogy ítéletedet bizalmatlanság vagy szubjektív feltételezések átszínezték volna?

Használsz-e a benned élő szimbolikus logika csalhatatlan módszerét kötéseid feloldására, sorsod és az emberi természet megismerésére?

Rájöttél-e már, hogy minél erősebben, fájdalmasabban érint valami, annál bizonyosabb, hogy olyan gócot tapintottál ki, amelyet fel kell oldanod megismerésed szellemi antibiotikumával?

Tudod-e, hogy nem szövegezhetsz meg egyetlen olyan ítéletet vagy kívánságot sem, ami ugyanolyan tartalommal vissza ne hatna rád ?

Tudod-e, hogy ha valaki igazságtalan hozzád, alantas indokból durva támadást intéz ellened, fellángoló haragod mágnessé válik, lényedbe vonzza e mérget, s addig konzerválja ott, míg ki nem alszik benned a sérelem gyulladása?

Mit gondolsz, mi helyesebb, ha fájdalmas sérelmeken rágódsz, vagy képzeletedet, érzéseidet inkább jó és igaz dolgok megvalósulására összpontosítod?

Megbánthatja-e valaki benned Istent?

Rájöttél-e már, ha egy emberen segíteni akarsz, először mennyire passzívvá, személytelenné kell válnod, hogy meglásd és hallani tudd valódi állapotát, azt, hogy mire van szüksége és milyen módon képes elfogadni tőled életmentő gyógyszerét?

Ugye nem jutna eszedbe forgó fogaskerék küllői közé dugni a kezed? Az emberek pedig gyakran ilyen, önmaguk körül forgó, érzéketlen robotok. Mikor megsebesülsz általuk, nem gondoltál még arra, hogy esetleg Te végeztél irányukba vigyázatlan mozdulatot?

Ugye tapasztaltad már, mennyire megkönnyíti környezetteddel való viszonyodat, ha legalább annyi mentséget keresel hibáikra, mint amennyit saját gyengéidre találsz?

Tudod-e, hogy a csillagok csak annak felelnek őszintén, aki jól kérdezi őket?

Észrevetted-e, hogy sohasem egyensúlyi állapotban kell vizsgáznod nagy morális tételekből, hanem kellemetlen provokációk között? Mit gondolsz, mennyiben függ ez össze az orvos provokáló oltásaival?

Mit gondolsz, miért mondta Krisztus, hogy áldjátok azokat, akik titeket átkoznak?

Kerültél-e már olyan helyzetbe a krisztusi felszólítást követve, hogy mikor megütöttek, odatartottad a másik arcod?

Tudtál-e megbocsátani személyes sérelmeket nem hétszer hanem hetvenhétszer, ahogy a Messiás kívánja követőitől?

Hányszor tapasztaltad már nehéz helyzetekben, hogy nem azt mondd, amire készültél, hanem láthatatlan sugalmazók üzennek általad! S ha így van, engeded-e eluralkodni magadban a szorongó kishitűséget néha, sorsszerű helytállások előtt?

Hányszor tapasztaltad már, hogy látszólag kiúttalan helyzetekben váratlan megoldás nyílt meg előtted? E védelem nélkül sokszor felőröltek volna beavatásod próbáinak veszélyei. Miért nem bízol jobban benső vezetőd irányításában?

Tudod-e, hogy az emberlét két legnagyobb megpróbáltatása a testi szenvedés és a képzelet kínozókamrája? A fizikai fájdalmat enyhíteni tudja az orvostudomány. Saját képzeleted hóhérait kinek kell ártalmatlanná tenni és miféle fegyverekkel?

Úgy érzed néha, a transzcendens Út lehetetlent kíván tőled? Nem tudod, hogy minden nagy mű és nagy eredmény a lehetetlen legyőzésén át vezet emberi korlátokon és csillagokon túlra?

Meditáltál-e már azon, hogy a lehetetlen éppannyira paradox gondolat, mint a halál fogalma? Agyunkban nem bukkanhat fel olyan képzet, ami ne volna igaz és lehetséges valahol. És mi él elpusztíthatatlanabban az emberiség legnagyobb szellemeinek tanításaiban, mint a halhatatlanság ideája?

Miért nem hallgatsz minden nehéz helyzetben jó ösztönzésedre, ami arra sürget, hogy sohase add fel a csodálkozást életed csodái fölött?

Racionális számítások; öngyötrő kétségek között, mikor már mindent megtettél, amit tehettél, s a döntés nem a Te kezében van, miért nem bízod magad a csodára, ami annyiszor megvalósította sorsodban a lehetetlent is?

Rájöttél-e arra, hogy csalódásaid nagy része helytelen várakozás volt, s eredményeid, örömeid legtöbbször szerény alázatodból születtek?

Hányszor csodálkoztál rajta, adományaid, áldozataid milyen mágneses természetűek, önmaguk hatványát vonzzák sorsodba? Nem gondolod, hogy e felismerés a mágia egyik legnagyobb titkát adta a kezébe?

Hányszor csaltak meg mulandó dolgokba vetett reményeid? És Isten hányszor ajándékozott meg halhatatlan reménnyel, mikor semmi mást nem kívántál, az Ő személytelen békességén kívül?

Mit gondolsz, miért érzel fokozódó sürgetést, hogy erőidet visszavond kevésbé fontos dolgok kötéseiből, és figyelmedet az egyedül lényeges nagy cél, az igaz Út felé fordítsd?

Észrevetted-e már, hogy a fák sohasem harcolnak? Észrevetted-e, hogy csak az emberi szó állíthat valótlan, az emberi magatartás mindig leleplezi ön magát? Miért nem szemléled az embereket úgy ahogy a fákat; szavaik mögött lényük szimbólumbeszédét figyelve?

Megpróbáltad-e már környezetet a csillagok szemével társ csillagokként figyelni? Lefordítottad-e civilizációjuk sajátos nyelvére saját kultúrád rejtjeleit?

Mit gondolsz, felfedezhette volna-e az emberi agy a röntgent, ha saját lényében nem élne a képesség rá, hogy az anyagot átvilágítva megpillanthassa annak rejtett folyamatait?

Gondolkoztál-e rajta, mi teszi a szavakat varázsszavakká, amelyek kötnek és oldanak? Érezted-e már szavak érintését, amelyek simogattak, gyógyítottak, vigasztaltak, talajt csúsztattak a lábad alá - és tapasztaltad-e a szavak sebző, égető, jéggé dermesztő hatását, s azt, hogy olyan súlyosak néha, mint a föld egész terhe? Ugye tudod mennyire kell vigyáznod minden kiejtett szavadra?

Miért nem állítasz fel mindig az adott pillanatra vonatkozó, jó terveket, amelyben éppen élsz, tekintet nélkül arra, mi volt e pillanat előtt és mi lesz utána? Miért nem szabadítod meg képzeletedet a múlt és jövő terheitől, mikor egyik fölött sincs már, vagy még hatalmad? Csak a jelen a tiéd. A jelen léted egyetlen realitása, amelyet formálni tudsz. Nem tudtad?

Az értelem olyan mint a Hold. Az isteni Önvaló fényét sugározza, mint a Hold a Napét. Ha tehát az isteni Önvaló felfénylik, feleslegessé válik az értelem (ráció) - mondja Rámakrisna. Tudod-e, hogy ez az isteni napkelte már ott feszül éjszakád árnyai mögött?

Gyakorlod-e a karmaösszevonás céljából kreatív ideamagok kibontakoztatásának mágiáját? Tisztában vagy-e vele egész életedre kiható meggyőződéssel, hogy az okkult praxis műalkotása életsorozatok szenvedését teszi fölöslegessé?

Rá tudsz-e már úgy pillantani a körülötted lévő életjelenségekre és saját sorsodra is, hogy meglátod bennük isteni Önvalód szimbolikus üzenetét? Sikerül-e megfejtened különböző karakterek és saját karmád hieroglifáit? E felismerések mennyiben befolyásolják velük kapcsolatos magatartásodat?

Érzed-e magadban az "új dimenzió" érzékszerveinek vitalizálódását? Fel tudod-e mérni új fogalmak, ismeretek, nézőpontok megismerő képességek gyakorlati hatását? Összehasonlítod-e, hogy mostani inkarnációd évtizedei alatt, tudatod milyen kiterjedésekkel bővült?

Figyelemmel kíséred-e az időtlen hagyományok és a modern tudomány rohamosan kibontakozó eredményeinek analógiáit? Látod-e hol érnek össze az egykori természetlátás és a mai "pszichedélikus" szemlélet kiterjedései? Tudatosítod-e magadban észlelésmódod egyre mélyebb és magasabb rezgéseit?

Képzeletéleted milyen hatással volt eddig sorsodra? Hogy befolyásolta közérzetet? Milyen szerepe volt döntéseidben? Megtanultad-e irányítani imaginációs energiáidat, vagy azok irányítanak téged?

Miféle gondolataid, vágyaid, félelmeid valósultak meg eddig szándékod ellenére, pusztán azért, mert ösztönösen olyan intenzitással exponáltál, hogy ez az asztromentális fogantatás megtestesítette fantazmáidat. Gyakorlod-e az okkult praxis fegyelmével pozitív áramok közelvonzásának mágiáját?

Tudod-e, mire kötelez az, hogy a nem mindennapi utat választottad?

Ismered-e a különbséget az elkülönült, szubjektív magány és az életjelenségeivel való együttlét között? Gondolkoztál-e rajta honnan ered és hová vezet az egyik, s mi az értelme a másiknak? Volt-e már részed személytelen extázisban?

Tudod-e, miért fontosabb a megkülönböztetés jógája, mint a cselekvése? Próbálsz-e úrrá lenni vonzalmaid és ellenszenveid elementáris árama fölött?

Szimpátiáid és ellenszenveid érvényesítésében milyen szerepe van a kritikának és a mindent megértő szeretetnek?

Gyakorlod-e a kiegyenlítődés mágiáját önmagadban éppúgy, mint környezetekben?

Mivel embernek születél, jogod van gyengeségedhez. Okod van rá, hogy aggódj, vagy sírj, ha bánat ér. Krisztus is sírt a Getsemáne-kertben. Te azonban már tudod, hogy a Megváltó halhatatlan, s benned él. Soha többé nem feledkezhetsz meg arról, hogy létformád nehézségei nem mások a földbe vetett mag vergődésénél, az anyag sűrű, fullasztó mélységében azért, hogy a fényben kibontakozhasson. Miért nem szemléled valamennyi veszteségedet, megpróbáltatásodat a feltámadás bizonyosságával?

A világ olyan körülötted, amilyenné magad alakítod. Miért nem használod a természet örök megújulásának derűs fényeit és színeit világod díszleteinek kialakításához?

Tudod-e, hogy létformád valamennyi nehézsége nem egyéb földbe vetett magnál, amely azért került az anyag sötét zárlatába, hogy odafönt a fényben kibontakozzék és égi gyümölcsöt teremjen?

Miért nem hívod meg Krisztust csodálatos halászatra tudattalanod tengerében? Ő átvilágítja, lecsendesíti a mélységek viharait, s megtanít járni a vízen.

Gondolkoztál-e már a kozmikus morál látszólag paradox jelbeszédén, amely racionális szavak, érdekek ellen azt próbálja megértetni veled, hogy magadat másokon, saját igazi érdekedet embertársaidért hozott áldozatokon át közelítheted meg legjobban?

/Szepes Mária: Az áldozat mágiája - Szakrális beavatás c. könyvéből/

Oldal:

<http://tau.hu/kellekek/onvalod-kerdezi.htm>